

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 20 GRU. 2019

DDP.II.053.130.1.2019.MM
DPR.V.076.12.2019.MŻ

**Zagłębiowskie Wodne Ochotnicze
Pogotowie Ratunkowe**

Stanisław Antoni Perenc

odpowiadając na petycję dotyczącą podwyższenia kategorii zaszeregowania na stanowiskach ratowników wodnych oraz instruktora ratownictwa wodnego określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 maja 2018 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (Dz. U. poz. 936, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Uprawnienia pracownika samorządowego w zakresie wynagrodzenia określają przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282). Ustawa upoważnia Radę Ministrów do określenia m.in. warunków i sposobu wynagradzania pracowników samorządowych zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, w tym minimalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach (art. 37 ust. 1 pkt 3 ustawy), a także minimalnych wymagań kwalifikacyjnych niezbędnych do wykonywania pracy na poszczególnych stanowiskach (art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Dlatego też rozporządzenie Rady Ministrów, wydane z upoważnienia ww. przepisu, określa jedynie minimalny miesięczny poziom wynagrodzenia zasadniczego. Stąd, zarówno kwoty wynagrodzenia zasadniczego jak i kategorie zaszeregowania na poszczególnych stanowiskach

pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (zał. nr 3 do rozporządzenia), określają minimum w odniesieniu do wynagrodzenia zasadniczego.

Minimalne kategorie zaszeregowania na omawianych stanowiskach są określone z uwzględnieniem minimalnych kategorii ustalonych dla pozostałych stanowisk występujących w danej jednostce. Stąd minimalne kategorie zaszeregowania na podobnych stanowiskach mogą się różnić w zależności od jednostki, w której występują.

Kształtowanie całkowitej wysokości wynagrodzenia pracowników, w tym pracowników zatrudnionych na stanowiskach instruktorów wodnych oraz instruktora ratownictwa wodnego, pozostaje w gestii pracodawców samorządowych. Instrumentem prawnym umożliwiającym pracodawcom ustalanie wynagrodzeń pracowników jest regulamin wynagradzania, wydawany na podstawie art. 39 ustawy *o pracownikach samorządowych*.

W regulaminie wynagradzania pracodawca samorządowy określa m.in. szczegółowe warunki wynagradzania, w tym maksymalny poziom wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę (art. 39 ust. 1 pkt 2). Przez maksymalny poziom wynagrodzenia zasadniczego należy rozumieć zarówno określenie maksymalnej kwoty wynagrodzenia zasadniczego w poszczególnych kategoriach jak i ustalenie maksymalnej kategorii zaszeregowania na poszczególnych stanowiskach. Pracodawca w regulaminie wynagradzania może także określić (art. 39 ust. 2):

- warunki przyznawania oraz warunki i sposób wypłacania premii i nagród innych niż nagroda jubileuszowa oraz
- warunki i sposób przyznawania dodatków: funkcyjnego i specjalnego (przyznawanego z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych lub powierzenia dodatkowych zadań) oraz innych dodatków.

Jak podkreślono wyżej, poziom wynagrodzenia pracowników nie zależy wyłącznie od określonego w rozporządzeniu Rady Ministrów minimalnego poziomu wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach ani od ustalonych kategorii zaszeregowania. Kształtowanie całkowitej wysokości wynagrodzenia pracowników pozostaje w gestii pracodawców samorządowych, którzy mają w tym zakresie swobodę, stosownie do potrzeb i możliwości finansowych oraz zasad prowadzonej zakładowej polityki płac. Podstawową rolę w określeniu poziomu wynagrodzenia pracowników mają środki finansowe posiadane przez pracodawców.

Zatem ustalenie maksymalnych kategorii zaszeregowania na poszczególnych stanowiskach, które będą wyższe od minimalnych kategorii określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych, pozostaje w kompetencji pracodawców samorządowych w odniesieniu do stanowisk występujących w kierowanych przez nich jednostkach.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

z poważaniem
z up.
Stanisław Sztybel
SEKRETARZ STANU